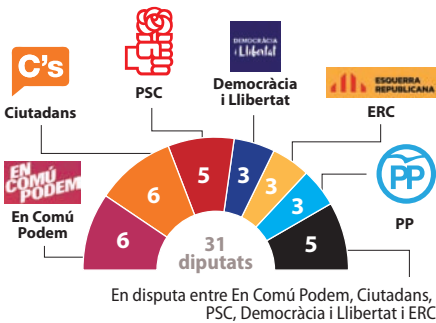

BARCELONA

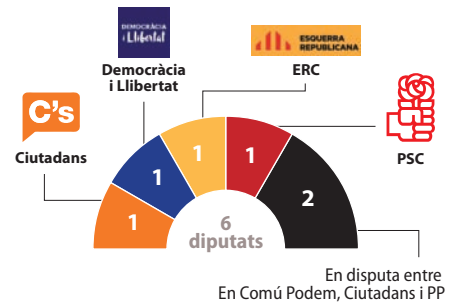

En Comú Podem, la plataforma que aixopluga Barcelona en Comú, Podem, ICV i EUiA, està en condicions d'esdevenir la força més votada. Amb tot, alguna enquesta tan sols li atorga 6 escons, que serien per a Xavier Doménech, Marta Sibina, Josep Vendrell, Lucía Martín, Raimundo Viejo i María del Mar García Puig. El pitjor resultat previst per Ciutadans també és de 6 escons, que correspondrien a Juan Carlos Girauta, Antonio Roldán, Elena Faba, José Manuel Villegas, Nuria González-Sáenz i Juan Ignacio Fuster-Fabra. El PSC baixaria fins els 5 diputats, una xifra exígua en comparació amb el passat: Carme Chacón, Germán Rodríguez, Mercè Perea, José Zaragoza i Lúdia Guinart. Demòcracia i Llibertat, la nova marca de CDC, aconseguirà un mínim de 3 escons, igual com ERC. En el primer cas els candidats amb acta segura són Francesc Homs, Carles Campuzano i Lourdes Ciuró, i en el segon cas, Gabriel Rufián, Joan Tardà i Ester Capella. La projecció pel PP és també de 3 escons, però a diferència de la resta de formacions, sense possibilitat d'ampliar-los. És a dir, que obtindrien un escó Jorge Fernández Díaz, Jorge Moragas i Alicia Sánchez-Camacho, i se'n quedaria sense Dolors Montserrat, que no obstant això, podria continuar al Congrés si Mariano Rajoy repetira a la presidència i Moragas com a cap de gabinet.

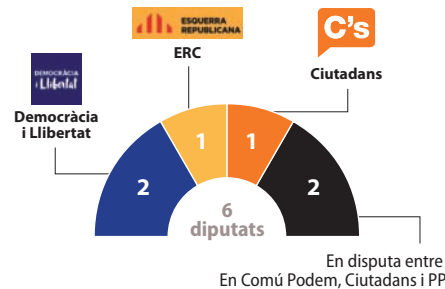
Els cinc escons sobrants se'ls disputen En Comú Podem (Joan Miquel Mena, Marcelo Expósito i Aina Vidal són els següents de la llista), Ciutadans (Julia Calonge i Francisco Andrés), el PSC (Maurici Lucena i Isabel López Chamosa), Demòcracia i Llibertat (Míriam Nogueras i Miquel Puig) i ERC (els independents Ana María Serra i Joan Capdevila).

TARRAGONA

Una de les batalles més emocionants és, sens dubte, la de Tarragona. Les sis principals candidatures tenen opcions en un panorama obert com mai. La de Ciutadans sembla anar-hi lleugerament destacada, per bé que finalment es podria quedar amb un sol diputat (Sergio del Campo), l'únic que també tenen garantit Demòcracia i Llibertat (Ferran Bel), ERC (Jordi Salvador) i el PSC (Joan Ruiz). Els dos en disputa podrien anar a parar a En Comú Podem (Félix Alonso) i Ciutadans (José Antonio Quesada), però també tenen opcions el PP (Jordi Roca) i fins i tot Demòcracia i Llibertat (Maria Mercè Dalmau) i ERC (Josep Maria Pallàs), que en qualsevol cas, haurien de quedar en primera posició per tal de poder optar a aquest segon escó.

GIRONA

A diferència de Barcelona i Tarragona, a Girona, la victòria de les formacions independentistes és ben a l'abast, però perquè siga rotunda, caldrà que ERC millore bastant el seu resultat del 2011, quan va obtenir el 10,7% dels vots i un sol diputat. Si no, a Girona també hi haurà resultat atomitzat, en què el sobiranisme serà preponderant però sense l'hegemonia rotunda que va exhibir en aquesta demarcació a les eleccions

catalanes del 27 de setembre.

Demòcracia i Llibertat té assegurats dos diputats (Jordi Xuclà i Elena Ribera), i ERC, un altre (Teresa Jordà). Ciutadans ho té molt bé aconseguir-ne un (Fernando López de Castro) i els altres dos se'ls repartiran entre En Comú Podem (Dolors Terradas), el PSC (Marc Lamuà) i ERC (Joan Olòriz). Els republicans haurien de situar-se pels volts del 30% dels sufragis, per tal d'aspirar a aquest segon escó.

LLEIDA

Amb la de Castelló, aquesta és la circumscripció on es pot fer una aposta més nítida. Demòcracia i Llibertat (Antoni Postius) té absolutament garantit un diputat, igual com ERC (Xavier Eritja) i Ciutadans (Óscar Uceda). El quart que hi ha en joc, sembla destinat a Ramon Royes, l'alcalde convergent de Cervera (Segarra), però hi mantenen algunes opcions, ni que siguin escasses, tant la socialista Mónica Lafuente com Jaume Moya, d'En Comú Podem. El PSC i la candidatura que ací lidera ICV haurien de vorejar el 20% de les paperetes, per poder-hi optar, però a les eleccions catalanes del 27S van quedar molt per sota: en el 8,4% i el 4,3%, respectivament. Seria la primera ocasió en què els socialistes es quedarien sense representació al Congrés per Lleida.

VALÈNCIA

Una de les grans joies de la corona del PP està rovellada. La condició de partit més votat, sembla que no perilla, però a hores d'ara ningú no gosa de fer pronòstics. Ningú. Malgrat que a les dues darreres eleccions estatals van obtenir-hi nou diputats, els populars tan sols donen com a segurs quatre diputats per aquesta demarcació (Elena Bastidas, Belén Hoyo, Rubén Moreno i José María Chiquillo), un més que els que també assignen d'entrada a la coalició Compromís-Podem (Joan Baldoví, Àngela Ballester i Enric Bataller) i a Ciutadans (Vicente Ten, Toni Cantó i Juan Domingo Muñoz). D'altra banda, els pitjors pronòstics atorguen als socialistes dos únics diputats (Ana Botella i José

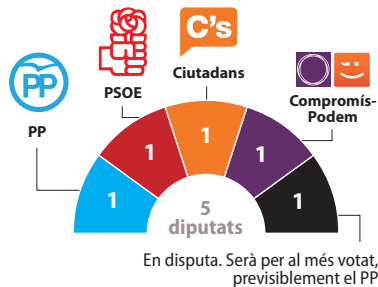
Luis Ábalos), un resultat pèssim que hauran de millorar si no volen que es parli de fracàs sense pal·liatius.

Per això cobren una importància especial els tres escons que hi ha en l'aire. Se'ls disputen María Such (PSOE), l'actriu independent Rosana Pastor (Compromís-Podem), Juan Vicente Pérez Aras (PP), Nuria Galvany (Ciutadans) i Ricardo Sixto (Esquerra Unida), que en tot cas, ho té magre: el 24 de maig, EUPV va aconseguir

62.386 vots a la circumscripció de València, i li'n caldrien uns 85.000, per repetir a l'escó. Clàssics com Ciprià Ciscar (número 4 del PSOE) i Ignacio Gil Lázaro (número 7 del PP) ho tenen encara més difícil.

CASTELLÓ

Faves comptades, però molt variades. Acostumats a repartir els 5 escons entre dos únics partits, ara n'hi haurà premi per a quatre. A Castelló obtindran diputats el PP (Miguel Barrachina), el PSOE (Artemi Rallo), Ciutadans (Domingo Lorenzo) i Compromís-Podem

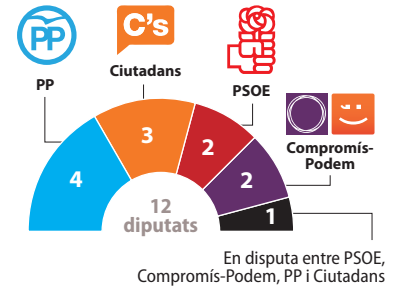

(Marta Sorlí). El cinquè serà pel més votat, previsiblement el PP, que, en aquest cas, enviaria també Óscar Clavell al Congrés, ex-alcalde de la Vall d'Uixó (Plana Baixa).

ALACANT

A Alacant semblen dats i beneïts 11 dels 12 escons del 20D. El PP, que ara tenia 8 diputats al Congrés, només en té garantits la meitat (el ministre José Manuel García-Margallo, Loreto Cascales, Joaquín Albaladejo i Gerardo Camps). Ciutadans, que hi entrarà amb força, hi obtindrà com a mínim tres: Marta Martín, José Cano i Lucía Granados. El PSOE i la coalició Compromís-Podem tan sols en tenen assegurats dos: Julián López Milla i Patricia Blanquer en el primer cas, i Rita Bosaho i Ignasi Candela, en el segon.

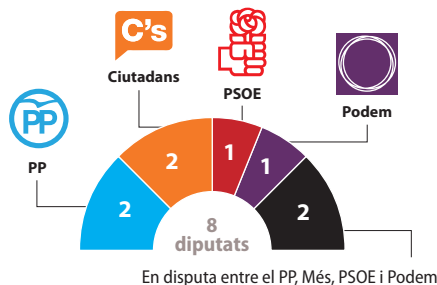
L'escó que balla tindrà una d'aquestes parelles: el socialista Herick Campos, el *podemita* Rubén Martínez Dalmau, la popular María Dolores Alba o –en cas d'un resultat estratosfèric de Ciutadans, que ací no es pot descartar– Guadalupe Sánchez.

ILLES BALEARS

De dos partits a quatre o cinc. El 20 de desembre també marcarà un abans i un després a les Illes. La dreta continuarà sent hegemònica, però ara, migpartida. D'una banda, el PP només té garantits dos diputats (Mateu Isern, alcalde de Palma fins al juny passat, i José Vicente Marí), tot just els mateixos que hi obtindrà Ciutadans (Fernando Navarro i Juan Martínez Cascales). Els socialistes i Podem en tindran com a mínim un: Ramon Socías i Juan Pedro Yllanes, respectivament.

Per tant, queden dos escons sense propietari. Si la coalició econacionalista Més fa un bon resultat, podria enviar Antoni Verger a Madrid, una autèntica fita, però si no, aquesta dos

escons aniran a parar a la popular Águeda Reynés, la *podemita* Mae de la Concha o la socialista Sofía Herranz.

Encara que els socialistes mai no han baixat dels tres escons, tant al País Valencià com a les Balears poden quedar relegats ara a la quarta posició. A les Illes, això podria suposar-los quedar-se amb un sol escó dels vuit que s'hi reparteixen. A les eleccions europees i autonòmiques ja es va veure clar que la

penetració de Podem era superior a la d'uns altres territoris. La competència de Més, puixant com mai, també els ho posa complicat. Un escenari veritablement dramàtic pels seus interessos.